



Голосні наголошені й ненаголошені, їх вимова та позначення на письмі

Залежно від того, на який голосний у слові падає наголос, розрізняють **наголошені й ненаголошені голосні**.

В українській мові в наголошених складах голосні вимовляємо чітко: *доля* — д[ó]ля, *проміння* — пром[í]ння, *сивий* — с[ú]вий, *стежити* — ст[é]жити. Чітко вимовляємо й ненаголошені голосні [a], [o], [i], [y]: *молоко* — [молоко́].

Ненаголошені [e] та [и] у вимові наближаються одне до одного: *лимон* — л[и^е]мон, *сидіти* — с[и^е]діти. Звук [o] наближається до [y] перед наголошеними [y] або [і]: *голубка* — г[о^у]л[у]бка, *тобі* — т[о^у]бі.

Щоб добре навчитися вимовляти наголошені [e], [и] та ненаголошені [e^и] та [и^е], слід проказувати:

Сироїжки грибі хоч граблями гребі.

Правопис слів із ненаголошеними [e], [и] у корені слова

НЕНАГОЛОШЕНІ ГОЛОСНІ [E], [И]



Дзвінки та глухі приголосні звуки

ПРИГОЛОСНІ ЗВУКИ



Дзвінки

складаються з голосу
й шуму:
[б], [г], [з] тощо



Глухі

складаються тільки
з шуму:
[п], [к], [с] тощо

В українській мові 20 дзвінких і 12 глухих приголосних звуків.

Більшість дзвінких і глухих звуків утворюють пари.

